Maandag, 1 Juni 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3613

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

De Raf vloog over Keulen . . . .

Duitse Wraaklust boven historisch Kantelberg.

Nazie-soldaten in Libye snellen terug.

Commandant bleef . . . in Britse handen.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Juni 1940.

1. De Duitsers brengen de oorlog in het Zuiden van Frankrijk door het zenden van vliegtuigen boven het dal van de Rhône. Aix-les-Bains, Nimes en de haven van Marseille worden gebombardeerd.

Bij Lille nemen de Duitsers 26.000 Franse soldaten gevangen.

Hilter vaardigt een decreet uit, waarbij de Nederlandse oorlogsgevangenen worden vrijgelaten.

2. Lyon wordt gebombardeerd.

De Duitse Regering zendt nota's aan de Regeringen van de Verenigde Staten, Mexico en Panama om haar te waarschuwen, dat volgens betrouwbare mededelingen de Britse Geheime Dienst een groot aantal agenten naar Midden-Amerika gestuurd heeft en wel hoofdzakelijk naar Mexico en Panama.

Narvik wordt door de Duitse vliegtuigen bijna geheel verwoest.

3. Duitse vliegtuigen komen boven Parijs op een hoogte van 30.000 voet en laten bommen vallen op de vliegvelden. 254 personen worden gedood en 652 gewond. De Ambassadeur der Verenigde Staten William C. Bullit ontsnapt ternauwernood aan de dood.

De evacuatie van Duinkerken is practisch beëindigd. 335.000 Britten wisten weg te komen op 222 Britse oorlogsschepen en 665 andere Britse schepen. Bovendien hielpen nog mede een groot aantal Franse schepen. De haven van Zeebrugge werd geblokkeerd door het laten zinken van met cement gevulde schepen.

4. De Duitsers rukken Duinkerken binnen, terwijl de Franse vice-admiraal Abrial, de verdediger van Duinkerken, uitwijkt naar een oorlogsschip.

Minister-President Churchill verklaart in het Lagerhuis, dat tijdens de Slag van Vlaanderen 30.000 Britten gedood, gewond of vermist werden en dat practisch al het oorlogsmateriaal verloren ging.

Tot besluit van zijn rede, waarin hij deze nederlaag weet aan de Belgische overgave, zeide hij: „Wij zullen ons eiland verdedigen, wat het ons ook moge kosten; wij zullen vechten op de kusten, op de landingsplaatsen, op de vlakten, in de straten en op de heuvels. Wij zullen nooit overgeven, en zelfs indien, wat ik niet geloof, dit eiland of een groot deel ervan onderworpen wordt, dan zal ons Rijk aan de andere zijde der zeeën, bewapend en verdedigd door de Britse vloot, met alle kracht de strijd voortzetten."

De Duitsers beweren, dat zij 40.000 gevangenen namen bij Duinkerken.

5. Langs de Somme begon een nieuwe slag van den door generaal Maxime Weygand opnieuw georganiseerde Franse strijdkrachten.

Edouard Daladier wordt uit het Franse cabinet verwijderd en minister-president Paul Reynaud wordt bovendien minister van Buitenlandse Zaken en minister van Oorlog.

6. De Duitsers trekken voort langs de Franse kust en langs het dal van de Oise.

7. De door Weygand opgeworpen verdedigingslinie wordt op verschillende plaatsen door de Duitsers doorbroken.

VERPLETTERENDE AANVAL OP KEULEN.

In de nacht van Zaterdag op Zondag voerde een grote strijdmacht van zware Britse bommenwerpers een hevige aanval uit op de Duitse stad Keulen, waar brisant- en brandbommen werden geworpen. De aanval was de grootste, die tot nu toe op een enkel object werd ondernomen.

De omvang van de vernietiging, welke werd aangericht, werd te kennen gegeven door het feit, dat — volgens Britse schatting — de Duitsers nooit meer dan 500 bommenwerpers gebruikten in een enkele nacht, waarop zij steden in Engeland bestookten bij de lange verschrikkelijke aanvallen van de herfst en winter 1940—1941.

Daarentegen maakte het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart bekend, dat het aantal bommenwerpers „belangrijk meer dan 1000" bedroeg en dat bovendien vliegtuigen van de gevechts-, kust- en legersamenwerkingscommando's in actie gingen voor het steunen van de bommenwerpers door het geven van bescherming en door hevig de vijandelijke vliegvelden aan te vallen van waaruit de Duitsers de defensie zouden kunnen opwerpen. Het wordt als mogelijk beschouwd, dat deze vliegtuigen verschillende honderdtallen bedroegen.

Militaire waarnemers voorspelden, dat de spoorlijnen door Keulen, welke het voor Veldmaarschalk Generaal Gerd von Runstedt mogelijk maken om West Europa te beheersen, voor weken buiten dienst werden gesteld door de bommenwerpers, die de stad gedurende anderhalf uur elke 6 seconden naderden en een lading van viermaal zoveel springstoffen wierpen dan de Duitsers bij een enkele aanval op Groot Brittannië lieten vallen.

De aanval, welke precies twee jaar plaats had nadat Groot Brittannië bij Duinkerken om zijn leven vocht, was naar verhouding met Cripps' belofte, dat Groot Brittannië een tweede front zal openen. Militaire waarnemers zeiden, dat hij het begin van een serie verlammende slagen merkte naar de Duitse industriële- en militaire objecten in West-Europa, in het biezonder naar het spoorwegsysteem, dat van belang is voor de weerstand van het Duitse leger, indien Geallieerde landingen plaats vinden op ver verspreide punten. Voordat de bemanningen vertrokken voor de aanval, gaf Luchtmaarschalk Harris een order uit voor allen, die aan de aanval zouden deelnemen. Hij zeide, dat de strijdmacht „op zijn minst tweemaal de omvang had en meer dan viermaal de draagcapaciteit van de grootste luchtmacht, welke ooit tevoren op een enkel doel werd geconcentreerd." Hij zeide, dat het succes van de aanval een „verpletterende en verwoestende slag zou zijn aan een van 's vijands meest vitale punten."

Een vlieger zeide, dat „Keulen gewoon een grote zee van vlammen was."

De vlammen deden de onechte branden nietig lijken, welke door de Duitsers op het openland werden ontstoken om de Britse bommenwerpers af te leiden (Londen, (AP) 31,5).

KANTELBERG AANGEVALLEN.

De catedraalstad van Kantelberg in het Zuid Oosten van Engeland werd in de nacht aangevallen door Duitse bommenwerpers, in een aanval, welke weinig schade en enkele slachtoffers veroorzaakte. Gezaghebbende bronnen zeiden, dat „ongeveer 50" vliegtuigen Britse objecten aanvielen en de helft daarvan Kantelberg aanviel. Men zeide, dat „ongetwijfeld de Cathedraal een der voornaamste objecten van den vijand was. Wij zijn niet van plan den vijand te helpen door hem enige inlichting te verschaffen of schade eraan werd aangericht of niet. Historische gebouwen, zakengebieden en woningen leden van de Duitse brisant- en brandbommen. De rook hing des morgens nog zwaar over de stad. Een beroemde kerk stond vrijwel intact temidden der rokende puinhopen, doch een andere was uitgebrand. Haar torenspits stortte brandend omlaag. Een nabijliggende school werd ook vernield" (Londen, (AP) 1,6).

WAT DE DUITSERS VERWACHTTEN.

Edwin Shanke, vroeger lid van de Berlijnse Staf van de Associated Press, seint het volgende:

De monsteraanval op Keulen diende voor de Duitse bevolking als een waarschuwing voor hetgeen zij gevreesd had en waarop zij zich voorbereidde sedert de Verenigde Staten in oorlog kwamen: een grotere vernielende strijdmacht van Geallieerde vliegtuigen. Het Duitse volk heeft een gezond respect voor de productie van Noord Amerika.

Toen Hitler de oorlog verklaarde, hadden zij ogenblikkelijk beelden voor de geest van luchten, die verduisterd werden door aanvallende bommenwerpers. Zij vreesden, dat zij de bestoking zouden moeten verduren, die Londen en andere Engelse steden hebben meegemaakt. De Duitse onrust over luchtaanvallen dateert echter van een jaar terug. De Royal Airforce gebruikte toen in aanvallen van heviger dan gewoonlijk op Berlijn wat de Duitsers toen beschreven als „mysteriebommen". Het effect daarvan was een raadsel voor de Duitsers en verontrustte hen echt. Zij vonden bijvoorbeeld, dat een bom, welke was gevallen op de Adolf Hitler Platz een doeltreffende kracht had in een straal van 1650 tot 1800 yards. Sommige Duitse luchtexperts gaven vertrouwelijk toe, dat op de lange duur het werpen van zulke bommen op Berlijn een vernietiging zou kunnen veroorzaken gelijk aan die van Londen. Een der eerste resultaten was dan ook het program om de schuilkelders in apartementsgebouwen te versterken.

De nazie philosooph Rosenberg liet een kazemat bouwen onder zijn woning te Dahlem, welke erop berekend was bommen van het zwaarste kaliber te weerstaan (Londen, (AP) 31,5).

8 DUITSE SCHEPEN GETROFFEN.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat 8 Duitse schepen in de nacht getroffen werden door bommen in een „verpletterende slag naar de Duitse voorraadscheepvaart nabij de Nederlandse kust". Gemeld wordt, dat 4 van de aangevallen schepen in brand scheen te zijn.

Naar vermeld wordt zagen piloten van Beaufighters, die bij het Kustcommando behoren, verschillende convooien, die alle hevig geëscorteerd waren door luchtafweerschepen of torpedojagers, bij de Friese eilanden gisteren bij daglicht. De meeste schepen stoomden in Noordelijke richting geladen met voorraden, die „ongetwijfeld bedoeld waren voor het Noorden van Noorwegen en het Petsamo-front.

Bij het invallen van de duisternis werd een machtige strijdmacht van Hudsons en Hampdens van het Kustcommando uitgezonden. De formidabele defensies van nachtgevechtsvliegtuigen en hevig afweervuur beletten niet, dat de vliegtuigen hun aanval doorzetten. Een Hudson vloog in feite zo laag, terwijl het omhoog trok om het schip te ontwijken, dat het de mast raakte en de helft van een van de bommendeuren werd afgerukt. Het vliegtuig keerde echter veilig terug en maakte een uitstekende landing (Londen, (AP) 31,5).

REDE VAN SUMNER WELLES.

In een rede ter gelegenheid van Memorial Day op de begraafplaats te Arlington voor Noordamerikaanse oorlogshelden, zeide Benjamin Sumner Welles, dat de eeuw van imperialisme geëindigd is.

Welles zeide: „Indien deze oorlog in feite een oorlog is voor de bevrijding van volken, dan moet hij de volkomen gelijkheid verzekeren van mensen over de gehele wereld gelijk in de wereld van de Amerika's. Onze overwinning moet de bevrijding van alle volken met zich meebrengen. Het onderscheid tussen personen om hun ras, geloof of kleur moet weggedaan worden. De eeuw van imperialisme is geëindigd. Het recht van de mensen voor hun vrijheid moet erkend worden, gelijk de beschaafde wereld reeds lang het recht van den individu op zijn persoonlijke vrijheid erkend heeft. De beginselen van de Atlantische Brief moeten voor de wereld als een geheel gegarandeerd worden: in alle Oceanen en in alle werelddelen."

Welles zeide van mening te zijn, dat na het winnen van de oorlog de stemmen van de strijdende mannen en van de mannen, die wapens maken, zullen worden gehoord. „Zij zullen verlangen, dat overgeeflijk en snel de straffen worden opgelegd aan afzonderlijke groepen of volken, die werkelijk aansprakelijk kunnen worden gehouden voor de ontzaggelijke ramp, waarin zij het menselijk ras hebben gestort. Maar ik geloof, dat zij evenzo ervan verzekerd willen worden, dat geen element in enig land in plaats daarvan zal moeten boeten voor misdaden, waarvoor het niet verantwoordelijk is, en dat geen volk zal worden gedwongen vooruit te zien naar eindeloze jaren van gebrek en honger."

Welles zeide, dat de Verenigde Volken na de oorlog een internationale politiemacht zullen instellen en der wereld de ontwapening zullen opleggen.

De fouten erkennende van de vrede na Wereldoorlog I, vroeg Welles hoe al deze fouten kunnen worden verbeterd. „Het directe antwoord ligt voor de hand. Wij moeten volkomen en uiteindelijk de mannen — en de systemen welke zij uitvonden — vernietigen, die heden ons bestaan bedreigen en dat van vrije mannen en vrouwen over de gehele aarde. Er kan geen compromis zijn. Er kan geen rust zijn vóór de overwinning behaald is" (Washington, (AP) 31,5).

Het nieuws van vandaag.

De „Memorial Day", welke elk jaar in de Verenigde Staten op 30 Mei (in sommige Staten op een andere datum) gehouden wordt, is jongstleden Zaterdag herdacht. Deze dag is ontstaan ter herdenking aan de ongeveer 700.000 doden, welke de Noordamerikaanse Burger-, Sessesie-, of Slavenoorlog (1861 — 1865) heeft gekost, toentertijd de grootste tol aan mensenlevens, die een oorlog bij mensenheugenis gekost had (Wereldoorlog I: 9 millioen doden). Deze Noordamerikaanse oorlog was een strijd tussen de Noordelijke en Zuidelijke staten, was in feite gericht tegen het oude feodalisme, dat in het Zuiden heerste. De verkiezing van Lincoln tot President bracht enkele Staten ertoe zich af te scheiden (secessie) en een andere president, Davis, te kiezen. Aanvankelijk hadden de Secessionisten de meeste successen, medio 1863 keerden de kansen en tenslotte verloren de Zuidelijke staten de krijg. Hieruit werd de staat van vrijheid geboren, welke de huidige Verenigde Staten uitmaken. Elk jaar herdenkt men de doden, die hun leven hebben gegeven voor deze vrijheid.

Jongstleden Zaterdag is ook op het kerkhof van de Noordamerikaanse soldaten alhier een korte plechtigheid gehouden. In de Verenigde Staten, thans weer in oorlog, is een en ander ook met godsdienstige plechtigheden herdacht. Sumner Welles hield een rede over de vrijheid, welke nu niet door een bepaald land, doch ten bate van de gehele wereld bevochten wordt. De eeuw van het imperialisme is ten einde, aldus Welles, de beginselen van de Atlantische Brief zullen leidraad worden. En weer werd het aloude geluid vernomen van plannen tot oprichting van een internationale politiemacht na Wereldoorlog II en een ontwapening. „Geen compromis" (blz. 1).

Warszawa, Rotterdam en Coventry zijn gewroken. In de nacht van Zaterdag op Zondag verschenen over de duizend Britse vliegtuigen boven Keulen. Honderden vliegtuigen kwamen mee het Kanaal en de Noordzee overzetten, zetten geen koers naar Keulen, dat aan duizenden bommen genoeg kon hebben. Die honderden andere hielden de nazietuigen op de omliggende vliegtuigen in toom en op de grond. Rustig strooiden de Raftoestellen hun ladingen uit. De ene ton na de andere. Heel Keulen stond in brand, wist de radio gisteravond te vertellen. Het spoorwegstelsel werd dermate ontwricht, dat er voorlopig van troepenvervoer geen sprake zal zijn.

Bij Charkov schijnt het tenslotte den Duitsers beter te gaan dan de Russen. Voor het ogenblik althans zitten de Duitsers er binnen en graven de Russen zich in. Plaatselijke gevechten worden in de omstreken geleverd.

De Chinezen maken avances in de provincie Anhwei, waarover een uitvoerig communiqué op blz. 3 vertelt. Tenslotte in Libye snellen de nazies weer hals over kop terug (blz. 3).

De afgelopen Week.

Op Woensdag 27 Mei was het precies 37 jaar geleden, dat Japan een grote zee-mogendheid werd. Want op die dag was het, dat de Japanse Admiraal Togo de vloot van den Russischen Admiraal Rojestvensky bij Tsjusjima in de Straat van Korea versloeg.

Japan won de oorlog tegen Rusland en werd hierdoor een van de drie grote zeemogendheden: Groot-Brittannië, Verenigde Staten, Japan. De grondslag werd gelegd voor het heerszuchtige land van de Opgaande Zon, zoals wij dat heden kennen. De zwakke Japanse benen hebben het succes niet kunnen dragen. Die vloot, die zulk een machtige overwinning kon behalen, moest Japan helpen verrijken. Er moesten meer overwinningen komen...

Wij hebben intussen geleerd, dat zij kwamen. De Philippijnen werden genomen. Nederlands Indië werd geïnvadeerd en bezet.

Doch de Japanners vonden dit niet genoeg; zij wilden verder naar het Zuiden. Dit kwam hun echter duur te staan.

De Slag in de Koraalzee toonde hoe het hun verging. 23 Schepen werden vernield of ernstig beschadigd en men moest zich terugtrekken. Een verdere tocht naar het Zuiden moest voorlopig worden opgeschort tot nieuwe krachten verzameld waren voor een volgende poging.

Maar men had meer bogen op zijn pijl.

Birma was onder de voet gelopen en China was thans geklemd tussen de grote Japanse kaken. Alzo werd van twee kanten een offensief ingezet. Langs de Birmaweg naar het Noorden en van de Oostelijke kustprovincies naar het Westen. Maar ook hier hadden de Japanners niet veel succes. Hun operaties op de Birmaweg schijnen steeds meer een débâcle te worden en telkens worden de nieuwe versterkingen door de kranige Chinezen in de pan gehakt.

In de kustprovincie Tsjekiang stevende men af op Footsjow. Doch de landingspoging werd afgeslagen en daar gingen de Japanners......

Op het land wilde men naar de voorlopige hoofdstad van Tsjekiang, Kinhwa. Herhaalde aanvallen van verschillende kanten stuitten op de koppige Chinese weerstand, niettegenstaande het offeren van duizenden manschappen. Het wilde maar niet gelukken en zelfs met het gebruik van gifgas hier en daar was de Japanse voortgang niet bijster groot.

Zo werden de Japanse krachten steeds meer verspild en bloedde Japan steeds meer, niettegenstaande de mooie voorspiegelingen van zijn oorlogsleiders in het Parlement.

Aan de andere zijde van de As ging het al evenmin gesmeerd.

Ook hier was alles in het begin mooi geweest. De veroveringen waren steeds groter geworden: Midden-Europa, West-Europa, Zuid-Oost Europa.

Toen kwam Oost-Europa aan de beurt en met kracht werd aangevallen. Doch naar gelang de tijd verstreek liep men verder vast. De winter bracht voor de Duitse legers niets dan ontberingen en misère en nu de lente aanbrak vielen de Russen aan. Het weer in Rusland wordt reeds warm en straks zal de zomer aanbreken. Maar nog steeds heeft het beloofde grote Duitse offensief in het Oosten niet veel van zich doen zien.

Doch enkele dagen geleden werd in Noord-Afrika tot de aanval overgegaan. De pantsercolonnes van Rommels leger trotseerden de hitte en sprongen voorwaarts. Tevens had men de zorg genomen om Malta danig te bombarderen zodat de voorraadlinies van Italië naar Libye nog enigszins konden worden opengehouden.

In een poging om de driehoek van de Britse defensie in Libye te passeren rukten 4 colonnes op. Doch de Duitsers en Italianen botsten al spoedig tegen de Britten op bij Ain El Gazala en Bir El Hacheim. Het duurde niet lang of daar waren de legers in een verwoede strijd gewikkeld en vochten tanks, mobiele artillerie en vliegtuigen over een gebied van meer dan 1600 vierkante mijl.

Het eerste Duitse doel was waarschijnlijk de veste van Tobruk, want indien deze niet veroverd wierd, zou een verder offensief moeilijk kunnen worden voortgezet.

De berichten van heden geven intussen te kennen dat de nazies niet in hun opzet zijn geslaagd.

Het was echter te bezien of de aanval van de Duitsers bedoeld was als een werkelijk offensief of slechts als een afleiding voor de Britten en Noordamerikanen.

Hitler verkeert namelijk in de onzekerheid waar zijn tegenstanders zullen toeslaan en poogt waarschijnlijk met zijn aanval de aandacht af te leiden.

De redenen hiervoor zijn duidelijk.

Reeds wekenlang spreekt de wereld over een Geallieerde invasie van het Europese vasteland.

En nu arriveerden op de Britse eilanden grote Noordamerikaanse versterkingen, kort daarop gevolgd door een uiterst belangrijke Noordamerikaanse missie, bestaande uit enkele zeer hoge Noordamerikaanse legerleiders.

Een bezoek van Generaal George Catlet Marshall en Harry Hopkins was hieraan voorafgegaan. Welke andere reden dan een gezamenlijke Brits-Noordamerikaanse actie tegen Duitsland kon hierin schuilen?

Met Luitenant Generaal Brehon Somervell, Commandant van de Voorzieningsdienst van het Noordamerikaanse leger, voltooide voorlopig de Oorlogsraad in Groot Brittannië, waar de conferenties een aanvang namen.

Het is vanzelfsprekend, dat de eerste stap tegen Duitsland een groot luchtoffensief zal zijn, waaraan behalve de Britse vliegtuigen ook Noordamerikaanse toestellen zullen deelnemen.

In de nacht van Zaterdag op Zondag schijnt met dit luchtoffensief een begin gemaakt te zijn met de vreselijke aanval op Keulen, centrum van belangrijke Duitse spoorlijnen.

Uit vrees voor de invasie begonnen de nazies talrijke maatregelen te treffen. Gevechtsvliegtuigen werden van het Russisch front of van Duitsland zelf gezonden naar de bezette landen in het Westen. Van Noorwegen tot het Zuiden van Frankrijk werden versterkingen gebouwd en werd onder leiding van Generaal Gerd von Rundstedt een defensie ingesteld, welke als volgt zou zijn:

Ten eerste: patrouilles langs de stranden en de nodige uitkijk- en waarschuwingsposten.

Ten tweede: een concentratie van artillerie niet ver van de kust verwijderd.

Ten derde: een diepe defensie-zone met blokhuizen, mijnenvelden enz.

Ten vierde: reserves van mobiele troepen, welke gereed zijn naar elk bedreigd punt te snellen.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat de nazies ook een soort van Commando-aanval gaan doen op Groot Brittannië, in de hoop hiermede een invasie van de Britten en Noord Amerikanen uit te stellen of te beletten. Aangezien de Britse kust echter veel beter verdedigd is dan die door de Duitsers bezet wordt (en trouwens ook veel en veel kleiner is), bestaat de mening, dat zulk een Duitse Commando-aanval meer strijdkrachten zal omvatten dan de Britten tot nu toe gebruikten.

Zulk een aanval zou dan niet alleen

de bedoeling hebben een Geallieerde invasie af te houden, doch tevens het Britse publiek angstig te maken en het moreel van het Duitse volk op te beuren, hetgeen de laatste tijd wel zeer nodig is.

Het is geen overdrijving als gezegd wordt, dat de Duitsers oorlogsmoede zijn. Hoe de gemiddelde Duitser zich dezer dagen gevoelt, kan slechts een quaestie zijn van speculatie, nochtans is het een feit, dat bijna elke familie in het Reich een of meer leden heeft bijgedragen aan Hitlers leger voor de taak van het „wegvagen der Bolsjewistische horden".

In het licht daarvan moeten dan ook al de speciale communiqué's van het Duitse Hoofdcommando gezien worden, waarin o.a. wordt beweerd, dat honderdduizenden Russen zich hebben overgegeven en de „opruimingsoperaties" ten Zuiden van Charkov in voortgang zijn. Dit alles is een poging om den Duitsers weer nieuwe moed in te blazen en hun de hoop op de overwinning terug te geven, die nu bij een invasiebedreiging grotendeels verdwenen schijnt te zijn.

Doch niet alleen voor een invasie van het Europese vasteland zijn de Duitsers bang en willen zij de aandacht afleiden door een offensief in de Libyse woestijn. Zij vrezen, dat ook Frans Afrika door de Geallieerden zal worden aangevallen, in welk geval zij zich ook in Libye in de rug bedreigd zullen zien.

Herhaaldelijk riepen de Duitse radio's en die hunner bezette landen rond, dat Britse en Noordamerikaanse vlooteenheden te Gibraltar arriveerden en zelfs Noordamerikaanse troepen daar zijn aangekomen.

Het zou daarom niet verwonderlijk zijn, indien de Italiaanse eisen om Nice, Corsica en in het bizonder Tunis, op aanstoken van Duitsland hernieuwd worden.

Zij hebben nu Laval in Vichy opnieuw aan de macht geholpen en oefenen druk op hem, hun de voordelen te geven, welke zij in ruil verlangen. Laval ziet zich in een netelige positie, omdat hij voelt, dat het toegeven aan de Duitse of Italiaanse eisen een storm van verzet onder het Franse volk zal verwekken.

Een der meest verwoede tegenstanders van elke concessie aan de as, blijkt Generaal Maxime Weygand te zijn, de vroegere Opperbevelhebber in Frans Noord Afrika. Hij heeft dezer dagen gepoogd te beletten, dat de aslanden hun klauwen op nieuwe Franse gebieden zullen leggen.

Laval heeft zich echter nooit veel gestoord aan de publieke opinie en daarom is het moeilijk de ontwikkelingen te voorspellen, die zich ten opzichte hiervan zullen ontwikkelen.

Martinique ontglipte reeds aan zijn greep en dientengevolge aan de greep der Duitsers.

Als bij wijze van wraakneming nam de furie van de Duitse duikbootaanvallen in de Caraïbische Zee toe. Geen schip werd ontzien en de nazies hebben niet geaarzeld Mexicaanse schepen tot zinken te brengen en zich daardoor de vijandigheid van dat land op de hals te halen.

Hiermede maken zij echter de operaties voor hun duikboten moeilijker, omdat Mexico energiek zal gaan medewerken aan de bestrijding van de duikboten met hun kanonneer- en torpedoboten alsmede vliegtuigen, welke van Mexicaanse bases zullen opstijgen voor het verrichten van verkenningsdiensten in de Golf van Mexico.

Tevens zullen de onderdanen van de as worden geïnterneerd, zodat de hulp van de vijfde colonne aan den vijand sterk zal verminderen.

Doch behalve de bestrijding van de duikboten, waarin ook Brazilië de laatste tijd een mooi aandeel heeft gehad, zal een oorlogsverklaring van Mexico een bijdrage zijn in de verdediging van het Panamakanaal en een zekere beveiliging voor de Verenigde Staten, waaraan dit land grenst.

Nu Mexico zich heeft geschaard aan de zijde der Verenigde Landen is de ontbrekende schakel in de keten van oorlogvoerende landen, welke in Midden-Amerika liggen, thans ingelast, zodat bij een mogelijke Japanse aanval op een dezer landen de Noordamerikaanse versterkingen voor de verdedigers via Mexico zullen kunnen worden aangevoerd.

Curaçao.

WESTINDISCH NUMMER VAN „KNICKERBOCKER".

Het nummer van 13 April jl. van „Knickerbocker" is gewijd aan de beide Nederlandse West Indiën. Misschien doordat er een boot vergaan is, hebben niet alle abonnees — waaronder onze Redactie — dit nummer ontvangen, doch verschillende andere abonnees alhier hebben het nummer te pakken. Op de omslag staat een (veroudered — zie naar de onderscheidingstekenen) portret van Gouverneur Wouters tegen een achtergrond van Caraïbië. In het nummer staan foto's van Curaçao en Saba. Ook een artikel betreffende Suriname is opgenomen.

DR. SLOTEMAKER 10 — 13 JUNI HIER.

Volgende week Woensdag, 10 Juni as. zal Doctor Nicolaas Ahasverus Cornelis Slotemaker de Bruïne, directeur van het Nederlandse Inlichtingenbureau te New York, een bezoek aan Curaçao komen brengen. Zaterdag vertrekt Dr. Slotemaker weer.

NEDERLANDS MANNENKOOR.

Woensdag as., 3 Juni, wordt er om 17 uur een ledenvergadering gehouden van het Nederlands Mannenkoor in de Pastorie van de Parochie te Groot Kwartier. Aller opkomst wordt dringend verzocht in verband met belangrijke besprekingen.

Daarna zangrepetitie.

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

Gisteren werd het derde lustrum van de Eucharistische Kruistocht te Otrabanda kerkelijk gevierd. De Hoogmis in de Cathedraal van Sint Anna werd ter intentie der leden opgedragen. Een dameskoor zong.

Des avonds hield de Apostolisch Vicarius, Zijne Hoogwaardige Excellentie Petrus Innocentius Verriet O.P., een pontificaal lof in de kapel van het Sint Martinusgesticht, waaronder Hij een toespraak hield.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Sitoc — Ambachtsschool 1—0.

De andere wedstrijden konden wegens onvoorziene omstandigheden geen doorgang vinden.

K.S.C.: Baseball Lucky Strike — Bombers 12 — 2.

„VADERLANDSCHLIEFDE".

De Luchtbeschermingsdienst heeft een aanplakbiljet doen aanbrengen op verschillende punten in de stad. Daar het hier een papier betreft, dat van Curaçaosen overheidswege werd gepubliceerd, is het Nederlands natuurlijk erbarmelijk. De man, die dit schreef, brandde evenwel van „vaderlandschliefde". Er bestaat hier een dure Gouvernementspersdienst. Waarom laat men die de overheidspublicaties niet opstellen?

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Mei: Sille, Delfina echtg. v. Bernabela, B. d; 15 Pieter, Alvarita Conrada echtg. v. Merencia, F. z; 17 Sint Jago, Manuelita Bernadita echtg. v. Marcera, A. E. d; 14 Dunlock, Edita Florita z; 16 Frank, Maria Susana echtg. v. Pourier, A. M. d; 13 Lourens, Maria Reina echtg. v. Koeiman, E. M. z; 15 Poulo, Petronilia Obispo d; 16 da Silva, Izabel Feixeira echtg. v. d 'Abreu de Paulo, A. d; 14 Lynch, Edith echtg. v. Heiliger, J. d; 18 Boutisma, Estella Martina echtg. v. Henriques, M. P. z; 15 de Jesus, Felomena d; 18 Trouwloon, Julia Altagracia echt. v. Rosaria, P. P. z; 15 Rimon, Delia Catalina Rimon d; 17 Vidal, Ersilia Guillermina Atalie z; 17 Martha, Clara Antonia z; 12 Provence, Demetria Virginia echtg. v. Daal, O. d; 16 Fresco, Hendrika z; 17 Arrindell, Emilia Valentin d; 19 Sanchez, Dolores Catalina d; 18 van der Hoeven, Anna Philipina echtg. v. Rojer, C. A. J. d; 19 Hage, Meinsje Maria echtg. v. van Proosdij, J. J. A. W. z; 18 Jandroep, H. C. echtg. v. Tweeboom, S. M. d; 17 Ramos, Margarita z; 17 Dunker, Eleonore Eduardine echtg. v. Beeldsnijder, W. E. K. z; 21 Manuel, Mathilda Reina echtg. v. Monte, Juan Alberto d; 22 van Breet, Esmay echtg. v. Braumuller, L. J. z; 22 Demey, Reinilia echtg. v. Sint Hill, J. D. z; 21 Rijke, Mathilda Regina echtg. v. Pieter Felix d; 21 Pereira, Elvia Irene echtg. v. Constancia, D. A. z; 23 Anthony, Rosa Cruz echtg. v. Eduarda, R. S. d; 25 Abbad, Virginia Isabela echtg. v. Ran, Reyer d; 24 Nieuw, Ofelia Antonia echtg. v. Semerel, Ph. J. z; 21 Monte, Euphrosina Francisca echtg. v. Sluis, M. z; 21 Dreischor, Augusta Jacqueline Adeline echtg. v. Elstak, B. N. z; 23 Zimmerman, Simonia Johanna echtg. v. Mathilda, G. F. z; 22 Kopra, Helena Eduarda z; 24 Louisa, Victoria Servira echtg. v. Adamus, P. A. d; 24 Martina, Maria Virginia echtg. v. Jansen, F. d; 26 van Bennekom, Geertje Teuntje echtg. v. Smit, H. W. z; 27 Ignacio, Coleta Cornelia z; 27 Schmidt, Laurentine Winifred echtg. v. Hill, J. de C. z.

Overleden op Mei: 7 Maduro, Euphemia Angelina 83 j.; 8 Troffel, Precilia Martilia 94 j.; 9 Jesurun, Jacob wed. v. Polly, A. 81 j.; 14 Jamaloodin, Castelar Gabriel 3 m.; 15 Robinson, Agnes Agatha 44 j.; 19 Dinner, Sara echtg. v. de Jong, J. 35 j.; 20 Beaujon, Jannetje Aletta Helena echtg. v. Thielen, J. A. P. 65 j.; 20 Obiana, Ines de Morto Polisiano echtg. v. Lourens, Th. C. 58 j.; 28 Esseda, Editha Clementine 9 m.

Ondertrouwd op Mei: 21 Mercelia, Hermando Antonio en Martina, Julia Christina, Jean-Paul, Maxime en Saunders, Jane Ann; Allee, Alfred Casimiro en Maduro Plantina Francisca; Quirindongo, Juansito Pascual, en Janga, Carmen Plantina; Lispier, George en Martiena, Maria Carmen; Molina, Justo August Cornelis en Pourier, Lucila Juana; de Windt, Henry en Kenny, Mercedes Josefina; Beaujon, Cornelis Hendrik en van der Laan, Maria Jacoba; 22. Felicia, Louis Obispo en Paulina, Julita Basilia; 23 Schoop, Julius Cesar en Fonseca, Magdalena, Alsida Geertruida; 28 Kerpens pens, Julius Cornelius en Steward, Aminta Luisa; Priest, Laban Ethadeus en Rombley, Mildred Eulie; Til, Eduard Wilhelm Roman en Cicila, Josefa Maria Lucia; Harris, Hermon George en Watley, Marie Louise.

Getrouwd op Mei: 16 Matilda, Thomas Cerilio en Gerardina, Eustaquia Claudina; 23. Slijger, Hose Maria Agustin en Suares, Catharina Concepcion; 27. Isenia, Albert Ciriaco en Marin, Levinia Mercedes; Sakoetoe, Milto Lenicio en Rosa, Catalina Felesita; Leitoe, Ramon Ricardo en Fecunda, Thomasita Virginia; Pietersz, Henry Arnulf en Hernandez, Angela Josefina del Perpetuo Socorro; 28. Dortalina, Carlos Pedro en Matilde, Eloiza Isbelia; Hebson, Alexander Theophilus Poets en Connor, Evelyn Cassilda Steel; Zieck, Jacob Ernst en Danies, Otilia Encarnacion; Robinet, James en Richardson, Mary Margaret.

OFFICIEELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: H. de Windt, tijdelijk klerk op het Postkantoor op Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst, ingang 1 Juni 1942; H. W. J. van der Weide, adjunct-commies op het Ontvangerskantoor op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst; ingang 5 Juni 1942; Mej. C. Gomez, tijdelijk schrijfster ter Gouvernements-Secretarie, 4 weken vrijstelling van dienst.

Eervol ontslag aan: Mej. M. A. Croes, tijdelijk schrijfster bij het Departement van Openbare Werken op Aruba, op haar verzoek; ingang 1 Juni 1942.

Benoeming: H. D. G. Kroonenberg, tot tijdelijk controleur bij de economische dienst van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken; Mej. M. L. Laclé, tot tijdelijk schrijfster ter Griffie van het Gerecht in eerste aanleg, zittingsplaats Aruba; L. S. Halley, tot tijdelijk veldwachter op St. Maarten N.G.; C. S. O. Sorton, tot tijdelijk veldwachter op Saba; Mej. R. C. A. Mercier, tot Gouvernements-vroedvrouw tevens verpleegster en werkzaam gesteld op St. Maarten N.G.; H. C. Tjong Sie Fat, tijdelijk gouvernements-geneeskundige op St. Maarten N. G. tot gouvernements geneeskundige in vaste dienst; R. L. P. W. Schoenmaker, Opzichter der Genie 1e klasse tot sergeant-majoor-schutter van speciale diensten in tijdelijke dienst; T. W. Vlaun, tot wachter te Simsonsbaai op St. Maarten N.G.; F. M. Thijssen, reserve 1e Luitenant, Chef van de Straatdienst der Politie op Curaçao tot Onder-Commandant der Brandweer op Curaçao.

Eervol ontheven: L. S. Halley als wachter te Simsonsbaai op St. Maarten N. G.; Kapitein Th. A. J. van Erp, van de verdere uitoefening van de functie van Onder-Commandant der Brandweer op Curaçao in verband met zijn overplaatsing naar Aruba

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

OPEN BRIEF AAN DEN HEER PIETER DE VRIJ.

Als men kranten leest, kan men ze vaak verveeld terzijde leggen, behalve als er een „ingezonden" in staat, waaraan vele mensen zich graag te buiten gaan. Zo treffen we er een aan in de Amigoe van Pieter de Vrij, electriciën van Rotterdam, waarin hij verschillende dingen vertelt van 15 jaar geleden.

Het schijnt dan ook wel, dat de politiek-sociaal-economische inzichten van de meeste mensen langzamerhand van gedaante verwisselen, naarmate hun salaris omhoog gaat en hun werkzaamheden minder worden en als men dan nog enig succes heeft met het schrijven van gelegenheidsgedichten en toneelspelen, ja, dan kan men langzamerhand gaan denken, dat een eenvoudig werkman overal over mee kan praten.

Maar Pieter de Vrij, wij herinneren ons ook nog een electriciën, die op de schepen in het dok moest werken en die tussen die werkzaamheden door kans zag om zware critiek te leveren op de toestanden bij de CPIM en de slechte betaling, speciaal voor Pieter de Vrij, die, als hij alles geweten had, bij Rietschoten en Houwens was blijven werken. Maar toen Pieter de Vrij later het ketelpak kon verwisselen voor het overhemd en het werk door anderen kon laten doen, toen is Pieter de Vrij begonnen met een nieuwe koers te volgen. Maar och, als hij eens die 15 jaar door had moeten werken, zonder zijn jaarlijkse verhogingen, of als hij in plaats van „employee" eens „H.C.A." had moeten zijn, wat had Pieter de Vrij dan een kankerpit geworden.

Maar nu is het „lot" hem gunstig geweest en nu schrijft hij over politiek en sociaal economie en valt intellectuelen aan, daarmede te kennen gevende, dat hij zich wel met hen kan meten.

Maar Pieter de Vrij, je zegt, dat je niet zoveel van het C.S.M.- conflict afweet (waarom praat je er dan over), je zegt dat zelfs sommige C.S.M'ers niet wisten wat er gaande was, maar dit is een exorbitante leugen, die je ook voor je had moeten houden, want al zeg je er niet veel van te weten, toch heb je niet kunnen nalaten in je eigenwijsheid een aanval te doen op een welingelichte redactie niet alleen, maar ook op ons. En wij begrijpen ook waarom je dat doet en de beloning ervoor zal dan ook niet uitblijven, jij komt nog wel eens in de Staten en het lintje is safe.

Wij zouden willen zeggen met een variant op het bekende Nederlandse spreekwoord, schoenmaker, hou je bij je leest, electriciën, hou je bij je schroevendraaier.

Bart Jekel en Pieter van den Veere.
Zeelieden van Amsterdam.

Naschrift: Evenals de quaestie — Romny sluiten wij thans ook het leuke geval — De Vrij.

Buitenland.

NAZIES IN LIBYE OP DE VLUCHT.

Het Britse hoofdkwartier deelde mede, dat het asleger in de slag van Libye poogde zijn voornaamste pantserstrijdkrachten naar het Westen terug te trekken.

Het Britse communiqué zeide: „Sedert het middaguur op 30 Mei poogde de vijand zijn voornaamste pantserstrijdkrachten naar het Westen terug te trekken en gebruikt hij voor dit doel twee openingen in onze mijnenvelden ruwweg op gelijke diepte als Capuzzo. Hoewel de vijand voortdurend werd aangevallen door onze pantserstrijdkrachten en de Royal Airforce slaagde hij gedeeltelijk in zijn doel en stelde een belangrijke hoofdmacht van anti-tank-artillerie op om te voorkomen, dat hij zou worden gesloten door onze pantserstrijdkrachten.

De openingen staan onder een voortdurend artillerie-vuur en aanvallen van de Royal Airforce.

Een groot deel van de overblijvende vijandelijke tanks en transport-voertuigen bevindt zich nog ten Oosten van de mijnenvelden en wordt aangevallen door onze troepen en luchtstrijdkrachten. Generaal Ludwig Crüwell, Commandant van het Duitse Afrika-Korps, wel gevangen genomen nadat zijn verkenningsvliegtuig in onze linies werd neergeschoten" (Caïro, (AP) 1.6).

CHINEES COMMUNIQUÉ.

Chinees offensief in provincie Anhwei.

Het Chinese communiqué luidt als volgt: „Chinese offensieve operaties in de provincie Anhwei hadden bijzonder veel succes te Anking en Hofei. In de ochtend van 26 Mei bezetten de Chinezen strategische punten rond Anking en zetten de aanval op de vijandelijke posities voort. In de nacht van 26 Mei veroverden de Chinezen strategische punten rond Hofei en bestormen thans de stadsmuren. De Chinese artillerie beschiet de Japanse posities. Spoorlijnen en verkeerswegen zowel ten Noorden als ten Zuiden van de rivier Hwai werden erg beschadigd door de Chinezen. Op Vrijdag omsingelden de Chinezen ten Noord-Westen van Kiangning (in de provincie Hupeh aan de Noordelijke oever van de Yangtze onder Itsjang) 1000 Japanse soldaten. Hierbij verloor de vijand 500 man.

Verder naar het Oosten te Tsenghokou vernielden de Chinezen delen van de verkeersweg tussen Itsjang en Hankow en veroverden zij ook verschillende strategische punten ten Zuiden van Sjayang. Nabij de kust van Tsjekiang verschenen gisterenmorgen drie Japanse oorlogsschepen bij het eiland Yuhuang en zetten troepen aan land onder dekking van een vlootbombardement. De gevechten zijn in voortgang.

Te middernacht op Donderdag ontruimde het Chinese garnizoen te Kinhwa de stad en voegde zich bij de Chinezen, die de Japanners bestrijden in de Westelijke voorsteden. Na de Japanners aldaar te hebben afgeslagen trokken de Chinezen Kinhwa opnieuw binnen en raakten met de Japanners in gevechten van man tegen man op de straten. Vrijdag cirkelden er Japanse vliegtuigen boven de stad, doch waren niet in staat bommen te werpen gezien de heersende verwarring. De Chinezen doodden 700 Japanners met de bajonet. De Japanners gebruikten echter op kwistige wijze gifgas in de stad.

In de namiddag van Donderdag rukten de Japanners Lantsji binnen als resultaat waarvan ernstige straatgevechten ontstonden. Tegen de ochtend van Vrijdag verloren de Japanners 1000 doden en gewonden, waarop zij wederom gifgas gebruikten en de Chinezen dwongen de stad bij het middaguur te verlaten. De gevechten duurden voort in de voorsteden. De Japanners bij Lunglu zetten de opmars naar het Westen voort, doch de Chinezen behielden gisteren Sjoutsjang nog steeds toen de Japanners in de ochtend de stad uit het Noord Oosten en Zuid Oosten bestormden. Chinese mobiele eenheden zijn zeer actief in de Japanse achterhoede in het Oosten en Westen van de provincie Tsjekiang en brachten 5 Japanse transportschepen tot zinken op de rivier Futsjun ten Noorden van Tunglu (Tsjungking, (AP) 31.5).

STRIJD BIJ CHARKOV NEEMT IN HEVIGHEID AF.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De gemechaniseerde slag bij Charkov pruttelde hedenavond nog met plaatselijke aanvallen, voornamelijk langs de rivier Donets ten Zuid-Oosten van de stad, terwijl Maarschalk Semeon Timosjenko's Russische legers zich ingroeven om de wig in de Oekraïne te behouden, welke zij van de Duitsers hadden ontwongen. De volgende zet in de reusachtige meting van kracht en uithoudingsvermogen is niet duidelijk, doch het legerorgaan "Rode Ster" zeide, dat de Russische luchtmacht de strijd naar de nazies brengt tot diep in hun achterhoede en 22 Duitse vliegtuigen heeft vernield in een enkele aanval op een vliegveld. Een levendige actie duurde voort in de Izyum-Barvenkovo sector ten Zuiden van Charkov waar de Sovjet-pantserstrijdkrachten terug zouden slaan naar de Duitse aanvallen. Het Sovjet-Informatiebureau maakte echter duidelijk, dat de Russische operaties aldaar tenminste tijdelijk voornamelijk defensief waren (Moskou, 30.5).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué zegt: „Op 31 Mei hadden er geen veranderingen van betekenis plaats aan het front".

Een aanvullend communiqué zegt: In de Finse Golf werden een vijandelijke treiler en een transportschip tot zinken gebracht. Volgens onvolledige gegevens werden op 29 Mei 143 Duitse vliegtuigen vernield en niet 94 gelijk eerder gemeld werd" (Moskou, (AP) 1.6).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Gedurende de nacht van 31 Mei op 1 Juni hadden er geen veranderingen van betekenis plaats aan het front. Onze eenheden, die opereren in een sector van het Zuidwestelijke front, doodden bij gevechten tegen den vijand 3000 Duitsers. Tevens vernielden zij tanks, kanonnen en mortieren en veroverden materiaal, terwijl gevangenen werden gemaakt.

In een sector van het Kalininfront vernielde de artillerie gedurende operaties van 6 maanden 15 Duitse tanks, 69 kanonnen, 18 mortieren en 7 veldbatterijen. Verder werden 166 blokhuizen en kazematten verwoest, 5 ammunitie-opslagplaatsen in brand gezet en 172 luchtafweernesten tot zwijgen gebracht. Onze kanonniers doodden gedurende deze periode meer dan 3000 vijandelijke officieren en manschappen (Moskou, (AP) 1.6).

VOEDSEL-OPSTOOTJES IN PARIJS.

Een Politie-sergeant en een fietserpolitieman werden gedood en 3 andere politiemannen gewond bij het wisselen van schoten in de morgen toen de politie ingreep nadat een menigte een voedselwinkel had geplunderd en het voedsel op straat werd geworpen voor het gepeupel, waarop een heftige ruzie ontstond. Naar men zegt zou het plunderen van de voedselwinkel het resultaat zijn van communistische activiteiten.

Verschillende personen zouden zijn gearresteerd. Laval, die zich in Parijs bevindt, toonde eerbewijzen aan de politie-slachtoffers van het gevecht, dat — naar bekend — het eerste van deze aard is, dat in Parijs plaats vond (Parijs, (AP) 3.15).

NOG 20 EXECUTIES IN PRAAG.

De radio van Praag zeide, dat nog 20 personen werden geëxecuteerd.

Het is de eerste maal, dat vuurpelotons van de nazies op Zondag actief waren. Onder de pas geëxecuteerden bevinden zich 2 hoge autoriteiten van het Ministerie van Landbouw van het Protectoraat (Londen, (AP) 31.5).

VERKLARINGEN VAN GENERAAL ARNOLD.

Luitenant Generaal Henry Arnold, Hoofd van de Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten, maakte bekend, dat hij de conferenties met de Britse leiders „practisch beëindigd" heeft, welke gericht zijn op het ontwikkelen van een „maximum stootkracht van onze gecombineerde luchtsterkte" tegen Duitsland.

Arnold zeide op een persconferentie: „Het is duidelijk, dat geen offensief tegen het door de nazies bezette Europa kan slagen zonder een meerderheid in de lucht en wij zijn van plan die te hebben". Hij prees de reusachtige aanvallen van Zaterdagnacht van de Raf op Keulen.

Arnold zeide, dat de Noordamerikaanse luchtmacht in Europa zou bestaan uit gevechtsvliegtuigen, bommenwerpers en alle andere soorten vliegtuigen.

„Wij zijn vastbesloten elk mogelijk vliegtuig in de strijd te werpen. Geen oorlogsvliegtuig wordt achtergehouden in de Verenigde Staten behalve het vereiste minimum voor tactische operaties". Arnold zeide, dat hij een felicitatieboodschap had gezonden aan Luchtmaarschalk A. T. Harris, Hoofd van het Bommenwerperscommando van de Raf, voor de aanval op Keulen. Hij besloot met te zeggen: „Ik hoop, dat mijn bezoek de dag verhaast heeft, dat onze luchtmacht zich zal voegen in het luchtoffensief tegen den vijand, welke hij niet kan weerstaan, verslaan of overleven" (Londen, (AP) 1.6).

MISLUKTE AANVAL VAN JAPANSE DUIKBOTEN OP SYDNEY.

Het Geallieerde Hoofdcommando in Australië gaf het volgende communiqué uit: In een poging om Sydney met duikboten aan te vallen gelooft men, dat 3 dwerg duikboten werden vernield; 1 door kanonvuur en 1 door diepzeebommen. De vijandelijke aanval had helemaal geen succes en de schade werd beperkt tot 1 klein vaartuig in de haven zonder militaire waarde." (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 1.6).

C. Yates McDaniel seint uit Sydney:

Japanse dwerg-duikboten, die klaarblijkelijk werden te water gelaten van een moederschip nabij de Australische kust, glipten gisteravond de beroemde haven van Sydney binnen waar zij werden begroet door een hagel van kanonvuur en diepzeebommen, die klaarblijkelijk 3 van de vaartuigen tot zinken brachten en alzo schade aan belangrijke scheepvaart voorkwamen. Het enige succes van de zelfmoord-aanvallers, die waarschijnlijk van hetzelfde soort waren als die een aandeel hadden in de aanval op Pearl Harbor op 7 December, was het tot zinken brengen van een oude stoomboot, die als veerboot gebruikt werd. De aanval bracht echter voor de eerste maal de oorlog naar het Zuiden van Australië en gaf den inwoners van Sydney — de grootste stad van Australië een opwindende nacht, vol met het geluid van hevig kanonvuur. (Sydney, (AP) 1.6).

ARUBA.

IS ARUBA BUITENLAND?

De Curomgids somt zijn abonnees op. Onder de rubriek „Leden Buitenland", in totaal 18 personen omvattende, staan tevens 14 abonnees, die in Curaçao, maar op Aruba, Bonaire of St. Maarten wonen.

NEDERLAND.

DE VERMOORDE NEDERLANDERS.

Weer zijn namen bekend geworden van door de Duitsers doodgeschoten Nederlanders: **W. T. Burger**, Amsterdam, 23 jaar, **Kornelis Blandes**, Haarlem, 40 jaar, **De Vries**, Groningen, **G. U. Numan**, Haarlem, 36 jaar; **Hubert van As**, Utrecht, 31 jaar; **Abraham Wolf**, Amsterdam, 64 jaar (Londen, G.P.D. 1.6).

KATHOLIEKE GIJZELAARS.

Onder de onlangs naar Duitsland gevoerde gijzelaars bevinden zich de bekende Rooms Katholieken **dr. L. G. Kortenhorst**, oud-lid der Tweede Kamer en **prof. mr. Carl Romme**, oud-minister van Sociale Zaken (Londen, G.P.D. 1.6).

BEDEVAARTEN.

De provinciale politie-chef in Noord Brabant heeft een waarschuwing gericht tot Rooms Katholieken, die bevogen ter bedevaart te gaan: het is verboden in marsopstelling te lopen, speciale gezangen te zingen en banden of insignes te dragen (Londen, G.P.D. 1.6).

DE VERVOLGING DER JODEN.

Een nieuw decreet van Seyss Inquart beveelt den Joden in Nederland al hun kunstvoorwerpen in te leveren. Hun inkomen mag niet hoger zijn dan ƒ 250.— per maand. Uit vele plaatsen zijn alle Joden verwijderd en naar Amsterdam gebracht, waar zij in drie ghetto's moeten wonen. Wanneer er geen woning voor hen beschikbaar zijn, worden zij bij andere Joodse families ingekwartierd (Londen, G.P.D. 1.6).

N.S.B.-ERS GEDOOD?

Een onbevestigd bericht zegt, dat enige vooraanstaande N.S.B.-ers door Nederlanders zijn gedood.

DE DUITSERS VERHUIZEN.

De Duitse marinestaf is verhuisd naar Huis ter Heide in Utrecht (Londen, G.P.D. 1.6).

„OPRECHTE HAARLEMSCHE COURANT" OPGEHEVEN.

's Werelds oudste dagblad de „Oprechte Haarlemsche Courant", na een bestaan van 287 jaar, opgeheven. Het is samengevoegd met „Haarlems Dagblad", op last van de Duitsers (Londen, G.P.D. 1.6).

PRINS BERNHARD BEVORDERD.

Prins Bernhard is bevorderd tot Schout-bij-Nacht en tot generaal-majoor (Londen, G.P.D. 1.6).

LUCHTALARM.

Auto's parkeren
Chauffeurs dekking zoeken.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen**: Lucht-experts voorspelden, dat Duitsland tegen de herfst kan zijn verslagen, verpletterd door de reusachtige vloten van Noordamerikaanse en Britse bommenwerpers. Men zeide, dat de aanval op Keulen niet alleen een eventuele invasie van Hitlers Europa aankondigde, doch ook de systematische vernietiging van zijn oorlogsmachine, stad voor stad, fabriek voor fabriek. De zegsman zeide, dat, wanneer de Britten zullen worden gesteund door Noordamerikaanse vliegtuigen, de Geallieerde luchtvloten slagen zullen kunnen toebrengen, driemaal zo groot als die op Keulen.

— **Londen**: Een gezaghebbende bron zeide, dat ogenblikkelijk na de hevige Britse luchtaanval op Keulen, het Gestapo-hoofd Himmler bij besluit ogenblikkelijk het toezicht heeft gekregen over alle luchtbeschermingsdiensten van Duitsland.

— **Berlijn**: Het Duitse communiqué zegt: „Als represaille voor de terreuraanval van de Britse luchtmacht op het centrum van de stad Keulen, vielen krachtige formaties van Luftwaffe-bommenwerpers gisteravond de Bisschoppelijke zetel van Kantelberg in het Zuid Oosten van Engeland aan met duizenden brisant- en brandbommen. De Duitse vliegtuigen vlogen op geringe hoogte en grote branden werden waargenomen."

Van de Duitse aanval op Kantelberg wordt nog gezegd, dat — naar bekend is — 12 personen werden gedood, doch meer lijken kunnen worden gevonden.

— **Berlijn**: Het Duitse communiqué deelde mede, dat de Britten in Libye een tegenaanval deden, doch met hevige verliezen werden afgeslagen.

— **Moskou**: Aan het Russisch front is de kalmte weer ingetreden. De communiqué's van de nacht en van heden deelden beide mede, dat er niets te vermelden valt nadat de gevechten op de Krim en in de Oekraïne de lentecampagne openden. Nieuwe linies worden gestabiliseerd, waarbij de Duitsers het schiereiland van Kertsj houden en de Russen vooruitgeschoven posities rond Charkov bezetten. Beide partijen bereiden zich echter voor op nieuwe gevechten.

— **Caïro**: Het grootste deel van Generaal Rommels 2 Duitse tankdivisies — de ruggegraat van zijn Afrika Korps — zijn gevangen en zouden pogen den Britten te ontsnappen, terwijl deze van alle kanten een verwoede slag voeren alsmede uit de luchtaanvallen in een poging hen uit te roeien. Het Britse communiqué gaf te kennen, dat de enige hoop van de Duitsers was om de twee open gangen door de Britse mijnenvelden te behouden.

HOE INDIE STREED:

Balikpapan was een loeiende hel..!

Te weinig nog is er bekend van de heldhaftige strijd, die de Nederlanders en Indonesiërs gestreden hebben om het behoud van het prachtig Nederlands Indisch Rijk in Azië. Het heeft niet mogen baten. Japan heeft Indië veroverd en al is het geen rustig bezit, toch heeft het Japan enorme voordelen gebracht. Het verlies van Nederlands Indië en Azië was een zeer zware slag voor de Geallieerden.

Niet dan na een korte, maar hevige strijd heeft Japan tenslotte enkele delen van dit eilandenrijk weten te bezetten. Japan heeft veel verloren bij de verovering van Indië en eerst later zal de geschiedenis leren hoe veel het Japan gekost heeft. Dat Japan zo zwaar moest betalen aan mensenlevens is te danken aan de heldhaftige verdedigers van Indië, die met opoffering van alles volhielden tot zij niet meer konden.

Wij mochten met een late postzending nog in het bezit komen van verschillende knipsels uit Indische kranten, die wij ons haasten te publiceren, opdat ieder wete „Hoe Indië streed".

Hier volgt het eerste knipsel uit het A. I. D.:

Balikpapan is een loeiende hel. Een zee van draaiende, kolkende wolken hangt boven de stad. Donderende explosies weerklinken...... Het is een schouwspel dat niemand, die het heeft gezien, ooit zal vergeten! Het is ook een schouwspel, dat niemand kan beschrijven. Dit moet men hebben gezien: het vertellen of het beschrijven er van zal nooit méér kunnen zijn dan een zwakke afspiegeling van hoe het was.

Een loeiende hel, zo is Balikpapan op Dinsdag 20 Januari 1942. Want er is een transportvloot gesignaleerd, op weg in de richting van Balikpapan en dus vermoedelijk met het doel daar landingen uit te voeren.

Daarom begint men op 20 Januari met het uitvoeren der vernielingen. Men verwacht de aanval in de nacht van 20 op 21 Januari. Maar er komt geen aanval. Dat komt der grondigheid van de vernielingen ten goede. De Japs laten onzen mannen nog even tijd. De gehele Woensdag werden de vernielingen voortgezet en ook de Donderdag kan er nog aan worden besteed.

Dan zijn ze ook zo grondig uitgevoerd, dat men zich kan afvragen, wat de Japs eigenlijk nog in Balikpapan willen doen. Er is niets meer, dat hen kan aanlokken. Olie zullen ze er niet vinden. Tot in de perfectie is vernield, wat moest worden vernield. Maar ze komen toch: Vrijdag begint het. Dat is dus op 23 Januari. Er worden enkele zwaar-gewonden aangebracht. Het zijn militairen, die in een bootje zaten en toen zijn gemitrailleerd. Een Grumman-toestel staat gereed en brengt enkele der zwaarstgewonden met een verpleger naar veiliger oorden. Wat later komt het eerste bericht van vijandelijke landingen. Drie motorboten worden door onze patrouilles gerapporteerd. Zij zijn langs het riet geschoven in een van de vele inhammen en ze hebben, naar schatting, één compagnie Japanners aan land gezet. Deze troepen zitten in de rug van onze mannen, achter het noodhospitaal.

In de nacht voert de vijand landingen op grote schaal bij Mangar uit.

Onze patrouilles die er met overvalwagens op uit trekken, melden een groot aantal vijanden. Tegen deze overmacht kunnen onze patrouilles niets uitrichten en dus trekken ze terug, om versterking te halen. De versterkingen komen en gedurende uren wordt een hevige strijd getreden: het geratel der mitrailleurs en het gedonder der mortieren is niet van de lucht. In de loop van de ochtend wordt besloten om terug te trekken. Men had aanvankelijk gehoopt achter een riviertje te kunnen standhouden en het plan bestond om olie in brand te steken aan de oppervlakte van die rivier. Dat zou een stevige barrière gevormd hebben tegen den vijand. Maar, sedert men begonnen is met de vernielingen, heeft het aan één stuk door geregend en bandjirs maken de uitvoering van het „brandende rivierplan" onmogelijk.

Dus trekken de onzen terug.

Hachelijk avontuur.

De officier van gezondheid dr. Van den Berg kan verder van de strijd weinig vertellen. Toen het zover was, als boven vermeld, kreeg hij opdracht te vertrekken naar Soengei Wain: hij wordt daarheen gezonden in verband met zijn dienst en hij gaat op weg, in een auto met twee verplegers.

Een officier houdt hem op de weg aan en vertelt hem, dat hij niet verder kan. Een stuk van de weg staat onder vuur. Maar opdracht is opdracht. En dus houdt de officier van gezondheid een helm aan de ene kant van zijn hoofd, terwijl een der verplegers, die op de bodem van de auto zit, een helm aan de andere kant van de hoofd van den dokter houdt. Zo komen ze er door, zonder kleerscheuren.

Bij kilometer 10 begint het grote avontuur: hij slaat een hoek om en staat ineens tegenover een flinke patrouille Japanners...... Hoe komt die daar? Wie zal het zeggen?

De bevolking zegt later, dat er parachutisten zijn neergelaten. Misschien ook zijn ze op andere wijze gekomen, met transportvliegtuigen bijv. In ieder geval: dokter Van den Berg heeft weinig tijd daarover te piekeren. Voor hem staan de Japs, die bij het verschijnen van de auto weggedoken zijn aan de kant van de weg...... Zij weten ook niet wat er aankomt. De beide verplegers zijn uit de auto gesprongen en ze zijn in volle ren terug naar de eigen troepen. Ze zullen die vermoedelijk wel hebben bereikt. Maar de dokter probeert eerst de contactsleutel uit zijn wagen te halen. Dat gaat altijd zonder enige moeite. Ditmaal echter lukt het niet. Hij probeert het ding te breken. Het lukt niet. Hij rukt aan de sleutelring en dan legt de ring het af, maar de contactsleutel blijft zitten...... Er is geen tijd te verliezen! Dr. Van den Berg springt uit zijn wagen en rent de weg af, in de richting van de eigen troepen. Hij heeft alleen zijn kaartentas kunnen krijgen en dat is, met een polshorloge, momenteel zijn enige aardse bezit. Hij rent de weg af en hij glijdt uit. Hij valt in een geul...... Als hij er uit krabbelt, ziet hij drie Japs op de weg staan met de Tommy-guns in de aanslag. De dokter schuift voorzichtig voort langs de kant van de weg en duikt het oerwoud in. Er liggen tal van omgevallen bomen. Onder een dezer bomen, oud en vermolmd, graaft hij met zijn handen een gat. Hij duikt er in weg en heeft zodoende een goede schuilplaats. Dan wacht hij af...... Op ongeveer 6 meter van de weg af ligt hij, tot hij de Japs passeren. Ze zoeken hem, maar ze vinden hem niet. En achter deze zoekende Japs volgen grotere afdelingen, die vrij zorgeloos over de weg marcheren. Steeds meer Japs passeren en de dokter blijft in zijn schuilplaats tot 16 uur in de middag...

Den vijand tegemoet.

Dan vervolgt hij zijn weg. Hij gaat den vijand tegemoet. Van teruggaan is in ieder geval geen sprake. Onderweg zijn er al te veel Japanners gepasseerd. Voortwaarts dus maar, op goed geluk! De dokter heeft sinds 's morgens vroeg niet meer kunnen eten of drinken. Hij heeft dorst. En na uren sjouwen ziet hij een huisje. Het is een huisje van de H. B. M., met een bediendenhuisje. Er zitten een paar mensen. De dokter loopt er heen en vraagt om drinken. Maar ze zeggen: „Toean, ga direct weg, er komen er nog meer!" De dokter verdwijnt weer in het oerwoud. Inderdaad komen er nog meer Japs. Maar als die weg zijn kan hij het niet meer uithouden, hij gaat weer naar het huisje en nu krijgt hij water en rijst. Achter het huisje verbergt hij zich voor de nacht in het bos. Vlak bij hem slaat een aantal vijanden hun tenten op. Hij hoort het gerinkel van eetgerei. Soms komt er een tot op 10 meter afstand. Maar de dokter blijft waar hij is, en ze vinden hem niet. De Japs vertrekken bij het ochtendgloren, 's morgens om 5 uur, en om 7 uur waagt onze zegsman zich weer bij het huisje. Hij vindt er nu een Ambonees, een mantri van de H. B. M., die door de Japs gepresst is om ammunitie te dragen, maar die zich aan deze opdracht heeft weten te onttrekken. Met de Ambonees gaat hij op weg naar Mentawir, op 57 kilometer afstands. Ze lopen die dag en de nacht door. Want inmiddels heeft de dokter gehoord, dat de eerste evacuatiepost, waarheen hij volgens zijn opdracht moest gaan, bezet is. De vijand heeft er, volgens de bevolking, parachutisten aan land gezet. Om 2 uur 's nachts komen ze in Mentawir aan. Ze hebben geleefd op 2 tinnetjes melk en water dat ze onderweg vonden......

Het is dan Zondagnacht geworden, 25 Januari. En nu slapen... Slapen om deze barre tocht te boven te komen! Want het was een barre tocht.

In een sarong.

Maar onze zegsman slaapt niet zolang als hij had willen slapen. Maandagmorgen is er een mantri-verpleger van de H. B. M. Die wil met enige verplegers uitwijken naar Samarinda. En dan gaat dr. Van den Berg mee. Ze lopen vijf dagen. Ze leven op rijst met ketjap, ze drinken het water dat ze vinden. Ze slapen onder de blote hemel of onder een pondokje. De dokter heeft een Boeginese sarong omgeslagen, ter beschutting. Zijn uniform is aan flarden, de zolen van zijn schoenen zijn weg. Want soms baggeren ze tot de knieën door modder. Aan zijn kaartentas — hij laat het ons zien — kleeft nog de modder van Borneo en de schoenen, die hij hier op Java aan heeft, zijn de schoenen die een verpleger hem op Borneo heeft geleend. Zo komen ze in Samarinda. Een beetje omzichtig, want men weet niet of misschien ook Samarinda bezet is. Maar Samarinda is in onze handen. Dan is het leed gauw geleden.

Dr. Van den Berg weet verder niets van de strijd. Dat kan ook niet, want hij is reeds de eerste morgen met een opdracht vertrokken. Wel heeft hij, toen hij nog in Balikpapan was, een enorm gebulder van kanonnen gehoord. Toen deden onze vliegtuigen, naar aangenomen kan worden, de eerste van de reeks succesrijke aanvallen. En terwijl hij zijn tocht was begonnen naar Samarinda hoorde hij opnieuw zwaar kanongebulder. Dat zal een volgende aanval geweest zijn.

Neen, de Japs hebben het ook bij Balikpapan niet cadeau gekregen! Er is een hoge tol geheven van schepen en manschappen. Men kan er zeker van zijn: ook van de manschappen die geland zijn. Want de geest onder onze troepen was uitstekend! — verzekert dr. Van den Berg ons. Zij hebben zeker gedaan wat zij konden doen!

Apostolaat ter Zee, Afdeling Curaçao.

JAARVERSLAG 1941.

Nederland strijdt nog op zee. In die gedachte lag een groot gedeelte van Neerlands trots, kracht en vertrouwen in 1941. H.M. de Koningin verklaarde het meermalen, wanneer Zij op eenvoudige en indrukwekkende wijze onderscheidingen aan zeelieden uitreikte: „Uw plichtsvervulling houdt het vuur van Vrij-Nederland brandende." Duizenden en nogmaals duizenden van onze nationaliteit, onze zonen, dobberende op de wereldzeeën tussen leven en dood, hielden onze roem van strijdbare, ontembare natie hoog. Het werk van onze Koopvaarders is niet onverdiend geprezen door de leden van ons Koninklijk Huis, door onze Staatslieden. Ondanks torpedering, bommen en mijnengevaar, niettegenstaande de verraderlijke aanslagen, deden onze dappere mannen rustig hun werk, hielden zij de zeewegen open, brachten zij voedsel en oorlogsmateriaal. Zij klaagden niet; onze driekleur, onze vrijheid was hun lief; zij vochten op zee. Te midden van ons verklaarde dan ook een van onze Ministers: „De Nederlandse zeelieden vormen een zo belangrijk onderdeel van de geallieerde oorlogsmachine, dat zonder hen de kansen heel wat ongunstiger zouden staan."

Voor ons Bestuur was het daarom niet alleen een eer, doch een diepdoorvoelde nationale plicht voor deze mannen te mogen werken. Hierom alleen reeds was 1941 voor ons een biezonder jaar. Echter niet uitsluitend omdat wij in naam van velen de plichtsbetrachting van den heldhaftigen zeeman mochten en konden waarderen, was het afgelopen jaar van zo grote betekenis, maar ook omdat het ons diepere kennis en een grotere waardering van het werk der zeelieden bracht onder de Burgerij.

Op wel biezondere wijze kwam dit tot uiting bij het derde lustrum dat onze Vereniging de 30ste Juni officieel mocht vieren. Van de zijde der Autoriteiten, Scheepvaartmaatschappijen en uit alle kringen der Burgerij werden overstelpende bewijzen van sympathie en medeleven ondervonden. Een Comité onder stuwende leiding van Mej. E. Wouters wist uiting te geven aan de gevoelens der ingezetenen van Curaçao jegens den zeeman door een blijvend geschenk aan te bieden. Door een gift van 10.000 gulden maakte het de plannen om aan het Zeemanshuis een zo noodzakelijke uitbreiding te geven werkelijkheid. Na de nodige voorbereiding kon dan ook reeds op 26 Juli d.a.v. op het St. Annafeest, door Mej. E. Wouters tot de eerste steenlegging van de „nieuwbouw" worden overgegaan. En enkele maanden later, op 26 December jl., nadat de kerkelijke inwijding ervan enige dagen daarvoor door Zijne Hoogwaardige Exc. P.I. Verriet O.P. had plaats gehad, opende Zijne Exc. G.J.J. Wouters de nieuwe apartementen onder aanwezigheid van een grote schare belangstellenden. Ontworpen door den Heer A. J. Morel en uitgevoerd door den Heer Tassan is het gehele gebouw met zijn keurige ontspanningszalen, restaurants, hotel en bibliotheek een blijvend bewijs van de sympathie van Curaçao's ingezetenen voor de zeelieden.

Gedachtig de plicht welke onze Vereniging heeft t.o.v. de zeelieden heeft het Bestuur dan ook iederen zeeman gastvrij in Zeemanshuis, Klipstraat 49-53, ontvangen. Wat in het vermogen lag is gedaan om aan de zo menselijke behoefte naar een beetje gezelligheid en huiselijkheid te voldoen en om het zo gigantische gevaar aan wal te voorkomen. Het succes van het Tehuis bleek uit het bij ons niet geevenaarde bezoekersaantal. De presentie-boeken van 1941 maken melding van 21.797 personen. Hiervan bezochten 8.519 de beneden-étage, 13.278 de bovenverdieping; in 1940, waren er 19.859 bij ons te gast.

Gemiddeld per dag bezochten 60 personen het Tehuis, zeevarenden van alle geallieerde naties. Allen, zonder onderscheid van rang, nationaliteit of godsdienst, waren als graag geziene gasten welkom en werden met respect en hartelijkheid ontvangen. Verschillende feest- en familie-avonden werden belegd; voor grotere of kleinere groepen van schepelingen werd een vijftiental uitgaansdagen georganiseerd, welke zonder uitzondering zeer in de smaak vielen en een succes mogen genoemd worden, dank voorwal het gastvrij onthaal bij de Broeders Kruisvaarders op Brakkeput Ariba. Op 21 April werd de opening van de eerste R.K. Zeemansclub voor 10 jaar terug herdacht. Op 27 November werd bootsman C.W. de Boer, bij de herdenking van zijn 50 jarige zeemansloopbaan gehuldigd. De fa. Marchena Moron was zo welwillend bioscoopkaartjes tegen zeer gereduceerde prijs voor de zeelieden beschikbaar te stellen. Zeer gewaardeerd is ook dat vele leveranciers bij feestelijke gelegenheden diverse tractaties gratis aanboden.

Grote zorg is besteed aan de verbetering van het bestaande Tehuis. Reeds in de aanvang van het jaar werd begonnen, de voorgevel een beter aanzicht te geven door het slopen van enige huisjes en het plaatsen van een nieuw hek; de benedenverdieping werd opgeknapt, enig nieuw meubilair aangeschaft en aan het restaurant meer zorg besteed.

Ofschoon de naam van het Apostolaat reeds een grote bekendheid heeft in en buiten het Gebiedsdeel, mocht het speciaal met het oog op vreemde zeelieden niet aan reclame in onze havens ontbreken. Getracht is de aandacht der zeelieden te trekken door het aanbrengen van een muurschildering en een nieuwe lichtbak in de Klipstraat en het plaatsen van borden, met welwillende toestemming van den Directeur der CPIM, nabij de Ferry-landing plaats (Isla) en op Bullenbaai. Reclame-affiches werden aan boord verspreid; de Beheerder van het Tehuis bezocht geregeld de binnenkomende schepen.

Met propaganda onder de Burgerij werd op 21 Februari een aanvang gemaakt, toen enige tientallen dames en heren hun krachten voor ons werk beschikbaar stelden. Vele vergaderingen zijn belegd, enkele Commissies gevormd. Dankbaar zijn wij der plaatselijke Pers, speciaal der Redactie van „Dagblad Amigoe di Curaçao", alsmede der Curaçaose Radio Omroep, die haar organen bereidwillig beschikbaar stelden voor ons doel: „sympathie voor de zeevarenden". Vele hoggeplaatste Autoriteiten, waaronder de Britse consul S. C. Lawrence, interesseerden zich persoonlijk voor de werkwijze en het nut van het Apostolaat en het Zeemanshuis en spraken er haar goedkeuring en sympathie voor uit. Daarnaast werden ook uit buitenland en van geringszijde blijken van grote waardering vernomen.

Vertrouwvol is opgezien naar de hulp van God, den Gever van alle goed, die ons werk zo zichtbaar zegende. Het gebed van groten en kleinen, op verschillende scholen werd dagelijks gebeden, heeft vele zeelieden voor grote gevaren naar ziel en lichaam behoed. In verschillende Kerken werd H.H. Missen opgedragen en op de dag van het derde lustrum werd er door den Haven-aalmoezenier in de Sint Anna Kerk een plechtige H. Mis gecelebreerd om God voorspraak af te smeken over het werk van het Apostolaat ter Zee, over de leden, medewerkers en donateurs, voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van alle zeelieden en voor de zielerust van hen die in de strijd gestorven zijn. Een Te Deum van dankbaarheid werd gezongen met Pontificale assistentie van den Apostolisch Vicarius. Vele aanwezigen en belangstellenden hebben zich op die dag met dit gebed verenigd. Biezonder geapprecieerd is de toezegging van den Apostolisch Vicarius achter, dat hij niet alleen dagelijks de Vereniging en speciaal de zeevarenden, zo levende als overledenen, in Zijn H. Misoffer wil gedenken zou, maar ook elke eerste Vrijdag der maand de H. Mis voor die intentie zou opdragen. Gedurende het afgelopen jaar bood de Gouverneur den Staten een ontwerp-landsverordening aan „houdende regelen, welke het voor opvarenden van in Curaçao liggende schepen en voor havenarbeiders mogelijk maken des Zondags hun Godsdienstplichten te vervullen". — Stipt iedere Zaterdag werden tijden der godsdienstoefeningen op Zondag aan boord van alle binnenliggende schepen per circulaire bekend gemaakt en iedere Zondagmorgen werden R.K. zeelieden door middel van een eigen bootdienst afgehaald om het H. Misoffer bij te wonen.

Wekelijks ontvingen de zieke zeelieden in het hospitaal bezoek en versnaperingen. Op de grote Christelijke en nationale feestdagen werden ze extra onthaald. Op Kerstdag ontving iedere zieke, onder het zingen van Kerstliederen door een koortje van K.J.M.-meisjes, een schaal met fruit en rookgerei en een Kerstpakket. In enige speeches werd uitdrukking gegeven aan de waardering voor het werk der zeelieden.

De nieuwe Bibliothecaris reorganiseerde onze uitleenbibliotheek volgens het nieuwste systeem. Ofschoon van en door bevriende zijde de boekenschat werd aangevuld met honderden waardevolle exemplaren, gingen ook verschillende boekenkisten door torpedering van schepen enz., verloren.

Aankoop van nieuwe Nederlandse boeken was uiterst moeilijk. Het aantal aan schepen medegegeven boekenkisten bedroeg een zeventigtal. De leestafel omvatte een vijftig verschillende kranten, wetenschappelijke, technische en geïllustreerde bladen.

Biezondere dank moet gebracht worden, aan het Britse Consulaat, dat onze leestafel en bibliotheek met een mooie collectie tijdschriften en propagandalectuur verrijkte. De Administratie van „Dagblad Amigoe di Curaçao" stelde ons weer in gelegenheid om een aantal exemplaren van iedere editie van haar veelgelezen blad gratis te verspreiden op de in de haven liggende schepen.

Talrijk waren de boodschappen en bestellingen, die voor zeelieden konden worden uitgevoerd. Van de gelegenheid om geld in bewaring te geven, werd meer dan in voorafgaande jaren gebruik gemaakt.

Op 8 en 9 November werd met veel succes een speldjesdag gehouden. Verschillende dames hadden zich bereid verklaard haar medewerking te verlenen. Dank haar ijverige behulpzaamheid heeft de Burgerij unaniem gegeven en de netto-opbrengst ƒ 1775,08, kwam ten bate van de komende Kerstviering der zeelieden. Door deze som, vermeerderd met de giften van particulieren, die binnenkwamen op een circulaire van Mej. E. Wouters, presidente van het Comité „Kerstviering Zeelieden 1941" was de financiële basis gelegd voor de grootste Kerstactie, die ons Apostolaat ooit heeft gekend.

Wekenlang hebben enige dames haar vrije tijd opgeofferd om bij het inpakken, adresseren en distribueren der Kerstpakketten behulpzaam te zijn. Zonder steun van enig ander Comité werden van 15 November af een kleine 2400 Kerstpakketten verstuurd voor de opvarenden van alle bereikbare schepen onder Nederlandse vlag op de Oost- en Westkust van Amerika 1).

De dank van de opvarenden dezer 75 schepen, voornamelijk van de K.N.S.M., C.S.M. of varende onder het Shipping Committee, was buitengewoon groot.

Op eerste Kerstdag werd er des morgens een godsdienstoefening met preek gehouden door den Havenaalmoezenier in de Kapel van het St. Martinusgesticht. Vele zeelieden van allerlei gezindte woonden deze intieme plechtigheid, die opgeluisterd werd door een dameskoortje bij.

Na het feestelijk Kerstontbijt bleef het geheel de dag druk in het Zeemanshuis en vele tractaties en verrassingen werden den zeelieden verder gedurende de Kerstdagen en Kerstweek bereid.

Veel is gedaan om een gezonde geest onder dikwijls al te overspannen zeelieden te bewaren of zo nodig opnieuw aan te wakkeren. Talloze bezwaren en klachten van honderden zeelieden konden door een hartelijk meelevend woord of door een meer ernstig ... houd uit de weg geruimd worden. ... kamp voor onwillige zeelieden ... leeg, dank vooral aan het zeer tact... optreden der Politie-autoriteiten, ... name van den Ed. G. A. Heer Pr... reur, en dat der Politie-beambt... Onze rechtskundig Adviseur deed ... veel en succesrijk werk ter behartig... van de Sociale rechten en belangen... Schepelingen.

Het Bestuur zelf hield 15 bestuu... en vele comité-vergaderingen. Juffr... L. Meyer legde haar functie als ... bliothecaresse neer en werd tot er... benoemd. De twee vacatures in ... Bestuur werden ingenomen door ... E. van de Laarschot en den Heer ... Bode, respectievelijk als 2e Secre... en 2e penningmeester.

Het is ons, aan het eind van ... overzicht, een diepdoorvoelde pl... dank te mogen en te moeten breng... aan allen die in het afgelopen jaar ... zeeman, als ook ons werk, op enige... wijze hebben gesteund.. Erkennend ... hulp van den Allerhoogste en de ... scherming van Maria, de Sterre ... Zee, bij het volbrengen van onze ... tionale plicht, zijn de resultaten ve... vruchtbaar geweest, omdat wij w... te werken namens en door de inge... tenen van Curaçao. Dankbaar is ... Bestuur voor de sympathie, belangst... ling en steun van hen allen onderv... den. Een biezonder woord van da... geldt onzen Landvoogd, die o.m. in ... midden verklaarde: „Wij kunnen ... vrijheid niet herwinnen zonder den ze... man", en: „op ons rust de plicht ... zeeman rust en verpozing te geven ... zijn niet genoeg te waarderen arbeid ... in de ogenblikken dat hij niet op ... gevaarlijke zeeën is. Zo hebben wij ... gedacht en daarom ook geholpen. Vo... de zo nodige financiële hulp voor ... taak zijn wij allen, den donateurs ... particulieren zowel als groteren ... het Gouvernement, de Loterijbond, ... maatschappijen en instellingen ... baar. Het zal hun goed doen te ... dat hun geld goed besteed is: om ... mansleed in zeemansvreugd te ... Helaas hebben niet allen achter ... werk gestaan; er zijn er geweest ... door niet-begrijpen of door zelfzu... probeerden afbreuk te doen aan ... nationale taak. Meer echter deed ... pijn te moeten wedervaren dat er ... egoïsten waren voor wie het moeil... leven van dezen zeeman, waar... ons werk geldt, achteloos, in eigenba... zucht, zijn voorbijgegaan; die de ... van den enkeling hebben veralgeme... die niet begrepen dat er zeelieden ... die de invloed van een allesontwr... tende, alles ontzenuwende oorlog ... bben ondergaan; die met stenen we... waar zij zelven ook schuldig zijn.

Het is de vereenzaamde zeeman ... die zal handhaven. Onderschat ... onbekende mannen niet. Met de ... vlag wapperend, zij strijden ... schrijven zij: „Waar de Staten ... vlag wagen, waag ik mijn leven".

1) 10 Mei van dit jaar gewerd ... echter een gift van ƒ 250.— van ... ander Comité.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO":

Dagschotels: Heden: Biefstuk, geb. aard., sperciebonen. Morgen: Bruine bonen garni.

Agenda:

Di. 2 Juni 19.30 Comp. bij „B" ...
20.00 Bijeenkomst Aeroclub Curaçao.
Wo. 3 Juni 19.30 Comp. bij. Hoofdkl.
Do. 4 Juni 19.30 Comp. bij. „C" kl.
Vr. 5 Juni 19.30 Comp. bij. „A" kl.

WACHTDIENSTEN: Ma., 1 Juni:

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 4.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Sportclub „Asiento": Onderstaande kinderen hebben met goed gevolg de zwemproef „A" afgelegd: Tip Juffermans, Jan Juffermans, Huub Rijsdijk, Piet Ringma, Willy Jekel, Corrie Kooyman, Betty Bos v. Doorneveld, Nico de Nit, Guus de Niet, Emmy Swart, Wiesje Zonruiter, Wim de Regt.